

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.V.30.031/2024/9.

Felperes: Felperes1

(Cím1 sz.)

Felperes jogi képviselője: Palicz Ügyvédi Iroda

(cím6;

eljáró ügyvéd: dr. Palicz András ügyvéd)

Alperes: Alperes1

(cím1)

Alperes jogi képviselője: Endrédi Ügyvédi Iroda

(cím8;

eljáró ügyvéd: dr. Endrédi Attila ügyvéd)

A per tárgya: kollektív szerződés hatályosságának megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 71.M.70.123/2023/5.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes, 6.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, megállapítja, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján kelt, a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés1 Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés felmondása és az 1993. július 16-án kötött a Kollektív Szerződés2 elnevezésű kollektív szerződés felmondása érvénytelen.

Az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítélet felperest perköltség és le nem rótt illeték fizetésére kötelező rendelkezését; egyben kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.263.066 (kettőmillió-kettőszázhatvanháromezer-hatvanhat) forint együttes első-, és másodfokú perköltséget.

Az ítéltábla kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra az államnak fizessen meg 20.000 (húszezer) forint feljegyzett elsőfokú, és 96.000 (kilencvenhatezer) forint feljegyzett másodfokú illetéket, 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig, azaz az esedékesség napjáig a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

A fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését és a bírósági ügyszámot, valamint az alperes adószámát is.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak a fellebbezési eljárásban. A felperes és a Ifjúsági Szervezet1 az alperesnél reprezentatív képvisellel rendelkező szakszervezetek, 1993. július 16-án kollektív szerződést kötöttek alperes jogelődjével Kollektív Szerződés2e (továbbiakban: KSz2) néven. A KSz2 hatálya kiterjedt a alperesi jogelőd és annak többségi tulajdonú társaságaira. A KSz2 5.3. pontja rögzíti, hogy a KSz2 felmondása esetén a felmondási idő hat hónap. A szakszervezetek a felmondási jogot csak közösen gyakorolhatják.

[2] A felperes továbbá a Ifjúsági Szervezet1 Szakszervezet és az alperes 2011. október 21-én a Kollektív Szerződés1 Kollektív Szerződés Függeléke (továbbiakban: KSz1 Függeléke) elnevezésű kollektív szerződést írtak alá, amelynek 1.9. pontjában rögzítették, hogy a KSz1 Függeléket bármelyik szerződő fél hat hónapos felmondási határidővel, írásos indokolt felmondással felmondhatja. A szerződéskötésre több szakszervezet jogosult, a felmondási jogot csak közösen gyakorolhatják.

[3] Az alperes 2019. november 14-én kelt alapszabálya (a továbbiakban: Alapszabály) 13/A.2. pontja alapján a cégvezető jogosult a társaság általános, önálló képviseletére, beleértve a társaság írásban, cégjegyzés útján történő képviseleti jogát is. Az Alapszabály

13/A.3. pontja szerint a cégvezető hatáskörébe tartoznak mindazok az ügyek, melyeket az igazgatóság a cégvezető hatáskörébe delegál az Alapszabály 13.4.j. alpont alapján, valamint azok az ügyek, melyek ellátását a közgyűlés az Alapszabály 12.2.5. pontja alapján előírja a cégvezető részére. Az Alapszabály 13.4.j. pontja szerint az igazgatóság a cégvezetőre, illetve a társaság egyéb munkavállalójára részben vagy egészben átruházhat minden olyan munkáltatói jogot, ami az igazgatóság hatáskörébe tartozik.

[4] Az Alapszabály 13/A.1. pontja szerint a közgyűlés által a vezető tisztségviselők tevékenységének segítése érdekében kinevezett munkavállaló, aki a társaság legmagasabb vezető állású munkavállalója.

[5] Az Alapszabály 13/A.4. pontja szerint a cégvezető a társaság 2019. évről szóló konszolidált pénzügyi beszámolót elfogadó közgyűlés dátumáig, de legkésőbb 2020. június 30-ig terjedő időtartamra Személy1 A cégnyilvántartásba az Alapszabálynak megfelelően bejegyzésre került Személy1 cégvezetőként 2020. június 30-ig terjedő időtartamra.

[6] Az Alapszabály 13.3. pontja szerint a 2020. évet záró, 2021. évben tartandó éves rendes közgyűlésig, de legkésőbb 2021. május 31-ig terjedő időtartamra az igazgatóság tagja Személy2, Személy3, Személy4, Személy5 és Személy6.

[7] Az alperes 2020. június 11-én kelt, a Székesfehérvári Törvényszék Cégbíróságához benyújtott változásbejegyzési kérelméhez mellékelte, 2020. június 8-án kelt okiratban Személy4 az igazgatóság elnöke és Személy3 az igazgatóság tagja a veszélyhelyzet során a személy- és vagyonegyesítő szervezetek működésére vonatkozó eltérő rendelkezésekről szóló 102/2020. (IV.10.) Kormányrendelet [a továbbiakban: 102/2020. (IV.10.) Kormányrendelet] 6. § (4) bekezdésére és a Gazdaságvédelmi Akcióterv keretében a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében szükséges adózási könnyítésekről szóló 140/2020. (IV.21.) Kormányrendelet 2. § (1) bekezdésére hivatkozva, a veszélyhelyzetre irányadó jogszabályok alapján kérte Személy1 cégvezető megbízatásának lejáratát dátumát 2020. szeptember 30-ra megváltoztatni.

[8] A eljárást segítő a Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú, 2020. június 15-én kelt, és a Cégléírásban 2020. június 18-án közzétett végzésében a kérelemnek helyt adott és Személy1 cégvezetői megbízatásának lejáratát dátumát 2020. szeptember 30-ra változtatta. A cégnyilvántartás adatai szerint Személy1 2020. szeptember 30-ig az alperes cégvezetője volt.

[9] Személy1 cégvezető az alperes nevében 2020. augusztus 14-én kelt, indokolt írásbeli nyilatkozattal a KSz1 Függelékét felmondta. 2020. augusztus 14-én kelt írásbeli nyilatkozattal alperes nevében cégvezetőként és a Cég1 Kft. ügyvezetőjeként Személy1, az Cég2 Kft. ügyvezetőjeként Személy7, az Cég3 Kft. ügyvezetőjeként Személy8 és a Cég4 Kft. ügyvezetőjeként Személy9 a KSz2-t felmondta.

[10] Az alperes alapszabályának 13.1. pontja szerint az igazgatóság a társaság ügyvezető szerve. Az igazgatóság testületként jár el. Az Alapszabály 13.2. pontja szerint az igazgatóság 3-9 tagból áll, az igazgatóságot a közgyűlés választja. Az Alapszabály 13.3. pontja 5

igazgatósági tagot tüntetett fel, akik a 2020. évet záró, 2021. évben tartandó éves rendes közgyűlésig, legkésőbb 2021. május 31-ig terjedő időszakra lettek megválasztva.

[11] Az Alapszabály 13.4.d pontja szerint az igazgatóság gyakorolja az Alapszabály vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően a cégvezetővel kapcsolatos valamennyi, a közgyűlés hatáskörébe nem tartozó jogot. Az Alapszabály 12.2.5. pontja sorolja fel a közgyűlés cégvezetővel kapcsolatos hatásköreit, eszerint a közgyűlés jogosult a cégvezető kinevezésére, visszahívására, a cégvezető részére cégjegyzési jog biztosítására, továbbá a cégvezető felhatalmazása a társaság adatainak nyilvántartó hatóság részére történő bejelentése.

[12] Az igazgatósági tagok közül Személy3 2018. augusztus17-től kezdődő, Személy4 2016. november 22-től kezdődő és Személy5 2017. december 21-től kezdődő igazgatósági tagok tisztsége 2020. szeptember 30. napján a cégjegyzék adatai szerint megszűnt, míg Személy6 és Személy2 igazgatósági tag 2016. június 30-tól kezdődő tisztsége 2021. május 31-ig állt fenn.

[13] Személy1 2020. augusztus14-én kelt felmondását sem az alperes közgyűlése, sem az alperes igazgatósága nem hagyta jóvá.

[14] A felperes megváltoztatott keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2011. augusztus 11-én kötött Kollektív Szerződés1 Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű Kollektív Szerződés és a 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés2e elnevezésű kollektív szerződés hatálya a peres felek vonatkozásában fennáll, tekintettel arra, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján kelt felmondását tartalmazó nyilatkozata érvénytelen, mivel azt álképviselő tette. Ügyvédi munkadíját megbízási szerződés alapján érvényesítette.

[15] Az alperes ellenkérelmében az eljárás megszüntetését kérte. Érdemben a felperes kereseti kérelem elutasítását kérte, mivel Személy1 a cégjegyzék szerint a felmondás időpontjában cégvezető volt.

[16] Az elsőfokú bíróság 71.M.70269/2020/28. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 114.300 forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 20.000 forint illetéket.

[17] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásánál a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) szabályait alkalmazta, az Mt. 272. § (1) bekezdését, az Mt. 280. § (1) bekezdését, az Mt. 285. § (1) bekezdését.

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdése alapján a megállapítási kereset előfeltételei fennállnak, e törvényes feltételek fennállását a bíróság hivatalból vizsgálta. A kollektív szerződés vagy a kollektív szerződés felmondásának érvényessége védendő jog a felperesi oldalon, az pedig nem vitás, hogy az alperesi felmondás miatt ezen jogok az alperessel szemben szorulnak védelemre.

[19] Az elsőfokú bíróság az Mt. 20. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy a munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére, az Mt. 280. § (1) bekezdése szerinti kollektív szerződés felmondására a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. Ha a jognyilatkozat nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik, akkor az érvénytelen az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján, azonban az Mt. kiegészítő szabálya alapján a jognyilatkozat érvényessé tehető a jognyilatkozat megtételére jogosult személy jóváhagyásával is. Ezen túl jóváhagyás hiányában is érvényes a nyilatkozat, ha a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára.

[20] Az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy Személy1 2020. augusztus 14-én munkáltatói jogokat gyakorló törvényes képviselő volt-e az alperesnél. Rögzítette, hogy a részvénytársaság formájában működő gazdasági társaságot a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:116. § (1) bekezdése szerint a vezető tisztségviselői és képviselőre feljogosított munkavállalói írásban, cégjegyzés útján képviselik. A Ptk. 3:116. § (2) bekezdése szerint az ügyvezetés a cégvezető számára általános képviselői jogot biztosíthat. Az Alapszabály rendelkezik cégvezetői tisztségről, a cégvezetőnek általános, önálló, cégjegyzési jogot is magában foglaló képviselői joga van. Az Alapszabály alapján megállapítható, hogy a cégvezető képviselte 2020. augusztus 14-én az alperest, ezért felmondhatta a KSz2-t és a KSz1 Függelékét.

[21] A eljárást segítő2 a Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú, 2020. június 15-én kelt végzésével Személy1 cégvezető megbízatásának lejárátát 2020. szeptember 30-ra módosította, a változásbejegyzési végzést 2020. június 18-án a Cégléírásban közzétette a megfelelő jogorvoslati tájékoztatóval. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22. § (1) bekezdésében rögzített közhitelesség elve alapján a cégnyilvántartás – ellenkező bizonyításig - hitelesen tanúsítja, hogy 2020. augusztus 14-én alperes képviselője Személy1 volt, annak ellenére, hogy a bejegyzett cégalapítás nem a bejegyzéssel jönnek létre. Az elsőfokú ítélet szerint a változásbejegyző végzés elleni jogorvoslat módja nem munkaügyi per megindítása, hanem a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerinti, változásbejegyzési végzés hatályon kívül helyezése iránti per megindítása. Az elsőfokú ítélet szerint Személy1 2020. szeptember 30-ig törvényes képviselő volt, ezért általános meghatalmazást adhatott alperes képviselőjére a Ügyvédi Irodal részére.

[22] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja alapján, és kérte annak megállapítását, hogy a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés1 Kollektív Szerződés Függeléké elnevezésű kollektív szerződés és az 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés2 elnevezésű kollektív szerződés hatálya a peres felek vonatkozásában fennáll, tekintettel arra, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján kelt felmondását tartalmazó nyilatkozata érvénytelen, mivel azt álképviselő tette. A felperes másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való kötelezését a Pp. 381. §-a alapján.

[23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdésének első fordulata alapján hagyja helyben az elsőfokú bíróság ítéletét, mint érdemben helyes döntést.

[24] A másodfokú bíróság az Mf.V.30.071/2021/12. számú ítéletében a fellebbezést részben megalapozottnak találta. A másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság a Ctv. 22. § (1) bekezdése szerinti közhitelesség elvére vonatkozó álláspontját és az abból levont jogi következtetéseit. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a deklaratív hatályú cégnyilvántartás adataival szemben civilisztikai perben a felperes a Ctv. 22. § (1) bekezdése alapján jogszerűen hivatkozhatott az alperes KSz2-t és KSz1 Függelékét felmondó nyilatkozata érvénytelenségének alátámasztásaként Személy1 képviseleti joga megszűnésére. Helyes az az álláspont, amely szerint a cégnyilvántartás deklaratív (és nem konstitutív) jellegű, azonban ebből következik, hogy a (cégvezetői) tisztséget nem a cégbírószági bejegyzés, hanem vagy a megfelelő (változásbejegyzés alapjául szolgáló) cégiratok vagy az anyagi jogszabály [102/2020. (IV.10.) Kormányrendelet] keletkezteti, függetlenül attól (is), hogy a bejegyzési/változásbejegyzési kérelem benyújtásra kerül-e a cégbírószághoz.

[25] A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően megállapította, hogy az Alapszabály 13/A.4. pontja szerint a cégvezető tisztsége a 2019. évről szóló konszolidált pénzügyi beszámolót elfogadó közgyűlés dátumáig, de legkésőbb 2020. június 30. napjáig terjedő időszakra Személy1 volt. A másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően állapította meg, hogy a eljárást segítő a Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú, 2020. június 15-én kelt végzésével Személy1 cégvezető megbízatásának lejártát 2020. szeptember 30-ra változtatta a 102/2020. (IV.10.) Kormányrendelet 6. § (4) bekezdése alapján.

[26] Nem volt vitatott, hogy az alperes közgyűlése [Ptk. 3:113. § (1) bekezdés] 2020. június 30. napját követően nem választotta meg Személy1-t cégvezetőnek, ilyen tartalmú cégiratok nem állnak rendelkezésre, Személy1-t a közgyűlés 2020. június 30-át követően nem nevezte ki cégvezetőnek.

[27] Személy1 cégvezetői megbízatását anyagi jogszabály sem hosszabbította meg. A 102/2020. (IV.10.) Kormányrendelet 6. § (4) bekezdése vezető tisztségviselő vagy testületi tagja, valamint állandó könyvvizsgálója megbízatásának jogszabályban meghatározott ideig való fennmaradásáról rendelkezett. A veszélyhelyzet a 282/2020. (VI.17.) Kormányrendelet 1.§-a szerint 2020. június 18-án szűnt meg. Személy1 cégvezetői tisztsége viszont nem a veszélyhelyzet alatt, hanem azt követően, 2020. június 30-án szűnt meg, cégvezetői tisztsége erre tekintettel sem maradhatott fenn. A Szervezeti és Működési Szabályzat (a továbbiakban: SZMSZ) 4.2.10. pontja alapján Személy1 nem volt jogosult a KSz2 és KSZ Függelék felmondására, a felmondó nyilatkozatát álképviselőként tette. Az álképviselet következményei levonhatóak a cégnyilvántartás bejegyzett adattartalmától függetlenül (EBH2012.G.5.).

[28] A másodfokú bíróság az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján vizsgálta, hogy a jognyilatkozat jóváhagyása megtörtént-e. Ezt egyfelől a cégvezetővel kapcsolatos kinevezési jogkört gyakorló közgyűléssel összefüggésben, másfelől Személy1 mint munkavállaló (de már nem cégvezető) intézkedésével összefüggésben vizsgálta, figyelemmel arra, hogy a cégvezetőt, mint szervezeti képviselőt megillető jogosultsággal kapcsolatos jogkört közgyűlés vagy igazgatóság gyakorolja. Az alperes a másodfokú bíróság anyagi pervezetése ellenére nem terjesztett elő bizonyítási indítványt, nem csatolt okiratot a jóváhagyásáról.

[29] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen kérte, hogy azt a eljárást segítő3 helyezze hatályon kívül abban a részében, melyben megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és a teljes keresetet utasítsa el, illetve másodlagos kérelme szerint e körben utasítsa a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára, és marasztalja a perkoltségben a felperest.

[30] Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy az ítéltábla ítéletének felülvizsgálattal érintett része túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a kereseti követelés kizárólag azt tartalmazta, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a felek között a kollektív szerződés hatálya fennáll, és csupán a felperes jogi érvelése volt, hogy 2020. augusztus 14-én Személy1 felmondása érvénytelen volt. A felmondás érvénytelenségének megállapítására vonatkozó kereseti kérelem nem került előterjesztésre és ennek hiányában az ítélet a Pp. 2. § (2) bekezdésében, 170. § (2) bekezdésében és 342. § (1) bekezdésébe foglalt rendelkezéseket megsértve jogellenesen állapította meg, hogy a kollektív szerződés felmondása érvénytelen volt.

[31] Amennyiben a felperesnek volt határozott kereseti kérelme a felmondás érvénytelenségének megállapítására is, úgy ezt a kereseti követelést is el kellett volna utasítani arra hivatkozva, hogy nem igazolta a felperes, hogy megállapítási keresetnek lett volna helye.

[32] A jogerős ítélet az alperes szerint sérti a Ctv. több rendelkezését is, mivel a munkaügyi bíróság a Fejér Megyei Cégbíróság hatáskörét jogsértő módon elvonva írta elő, hogy az általa kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárásban milyen döntést kell hozni. A változásbejegyzési végzés elleni jogorvoslat módja kizárólag a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerinti per, valamint a Ctv. 72. § (1) bekezdése szerinti törvényességi felügyeleti eljárás. A felperes ilyen eljárást a törvényes határidőn belül nem kezdeményezett. A cégbíróság által bejegyzett adatot, a cégbíróság végzését egy munkaügyi, civilisztikai perben eljáró bíróság nem vizsgálhatja, nem folytathat le rá bizonyítást. A Ctv. az eljárás megindítására 65. § (2) bekezdésében 30 napos határidőt ír elő, amely anyagi jogi határidő, a kimentésére vonatkozó szabályok az adott esetben nem alkalmazhatóak.

[33] Az alperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 20. § (3) bekezdésében foglaltakat is. A kollektív szerződés módosításait Személy1 írta alá az alperes képviseletében, képviseleti jogát a felperes soha nem tette vitássá a korábbiakban. A felperes a kollektív szerződés újbóli tárgyalására vonatkozó leveleket is mind a cégvezetőhöz intézte, képviseleti jogát 2020 augusztusában és szeptemberében is elfogadta, azt kizárólag azért kezdte vitatni, mert az új kollektív szerződés megkötésére vonatkozó tárgyalások megkezdésére nem került gyorsan sor. A munkavállalók, illetve a felperes a jognyilatkozat megtételekor alappal következtethettek az eljáró személy jogosultságára, így nem tekinthető érvénytelennek a kollektív szerződés felmondására irányuló alperesi nyilatkozat.

[34] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a eljárást segítő3 a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 415. § (1) bekezdés a) pontja alapján utasítsa vissza, illetve mint alaptalant utasítsa el és a másodfokú ítéletet hatályában tartsa fenn és marasztalja az alperest a perkoltségben. Állította, hogy ügyvéd1 nem volt jogosult eljárni a felülvizsgálati eljárás során, mivel olyan írásbeli meghatalmazást nyújtott be, amely 2020. szeptember 29-én kelt, a

eljárást segítő⁴ pedig jogerős végzésével törölte a meghatalmazást adó Személy¹ cégvezető jogosultságát.

[35] Helytállóan állapította meg felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság, hogy a Ctv. 22. § (1) bekezdése szerinti közhitelesség elve nem üresítheti ki az anyagi jogi szabályokat, nem jelenti azt, hogy a Ctv. 22. § (1) bekezdése szerinti deklaratív jellegű közhitelesség elve érvényesül akkor is, ha minden fél számára ismert az eljáró személy képviseleti jogosultságának hiánya. Utalt a felperes a eljárást segítő³ Mfv.X.10.110/2020. számú eseti döntésére, melyben kimondták, hogy az Mt. 20. § (3) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a jogosulatlan személy által tett jognyilatkozat miatti érvénytelenségi okot a munkáltató orvosolja akként, hogy az álképviselő által tett nyilatkozatot az eljárásra jogosult személy utóbb jóváhagyja. Erre mellőzés terhével hívta fel az alperest a másodfokú bíróság, ilyen nyilatkozatot azonban az alperes a perben nem csatolt.

[36] A eljárást segítő³ Mfv.VIII.10.130/2022/9. számú végzésében az alperes felülvizsgálati kérelmét részben megalapozottnak találta, a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően a Pp. 424.§ (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a törvényszéket mint munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a perfelvétel megismétlésével.

[37] A eljárást segítő³ végzésében az alperesi jogi képviselet ellátásával kapcsolatosan megállapította, hogy az általános meghatalmazás fennállását mindaddig igazoltnak kell tekinteni, míg annak nyilvántartásba vételét elrendelő bíróság a rá irányadó szabályok szerint a nyilvántartásból nem törli azt, így jogszerűen képviselte az alperest a felülvizsgálati kérelem benyújtása során a Ügyvédi Iroda¹.

[38] A eljárást segítő³ kitért arra, hogy a Pp. 169. §-a rögzíti, hogy a pert a felperesnek az alperes ellen keresetlevéllel kell megindítania, a Pp. 170. §-a pedig megállapítja a keresetlevél tartalmi elemeit. A Pp. 341. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A kereseti kérelem tisztázása a perfelvétel során azért bír különös jelentőséggel, mivel a bíróság csak az előterjesztett kereseti követelések tárgyában dönthet, azon nem terjeszkedhet túl, a kereseti kérelemben foglaltakat azonban döntésének ki kell mérítenie, valamennyi előterjesztett önálló kereseti kérelem vonatkozásában határozni kell.

[39] A eljárást segítő³ álláspontja szerint az első- és másodfokú bíróság határozata e körben egymásnak ellentmondó megállapításokat tartalmaz. A felperes keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés¹ Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés, illetve az 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés^{2e} elnevezésű kollektív szerződés hatálya fennáll, tekintettel arra, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján kelt felmondását tartalmazó nyilatkozat érvénytelen, mivel azt álképviselő tette.

[40] Az elsőfokú bíróság ítéletének [18] pontjában a felperes kereseti kérelmeként a két kollektív szerződés hatálya fennálltának megállapítását rögzítette, az azonban nem tartalmazta az álképviselő által tett nyilatkozat érvénytelenségének megállapítására irányuló felperesi

igényt. Ezzel ellentétben ítélete [50] pontjában azt állapította meg, hogy per tárgya egy jognyilatkozat érvényessége/érvénytelensége megállapítása volt.

[41] A másodfokú bíróság ezzel ellentétben ítélete [43] pontjában megállapította, hogy a per tárgya az alperes felmondása érvénytelenségének és a kollektív szerződés hatályosságának megállapítása volt. A Pp. 173. § (1) bekezdése alapján valódi tárgyi keresethalmazatnak tekintette a hatályosság megállapítására és a felmondás érvénytelenségére irányuló kereseti kérelmet. Utalt arra, hogy a felperes a kereseti kérelmét az elsőfokú eljárásban megváltoztatta, ez azonban nem érintette az alperes 2020. augusztus 14-i felmondás érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmet. Utalt arra is, hogy a másodfokú bíróság KSz2 és KSZ Függelék hatályossága fennállásának megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasította, mivel a felperes nem igazolta a megállapítási kereset előterjesztheségét.

[42] Mindezek alapján a eljárást segítő³ megállapította, hogy az eljárt bíróságok nem vizsgálták kellő módon azt, hogy a felperes kereseti kérelme mire terjedt ki, így nem tudtak kellően megalapozott döntést sem hozni az adott esetben. Az adott ügyben ún. több munkáltatóra kiterjedő hatályú kollektív szerződésről volt szó. Ennek a felmondással kapcsolatos szabálya az, hogy a felmondási nyilatkozat (akár munkáltatói, akár szakszervezeti) csak a nyilatkozatot tévő(k) tekintetében szünteti meg a kollektív szerződés hatályát. Az ilyen kollektív szerződés tehát tartalmi azonossága, egységessége ellenére más tekintetben nem egységes, nem azonos jogi sorsú.

[43] Az SZMSZ 4.2.10. pontja a cégvezető számára munkáltatói jogkört biztosít. A munkáltatói jogkört nem lehet úgy értelmezni, hogy az csak az individuális munkaviszonyokban megtett jognyilatkozatokat foglalja magába, hanem az minden – individuális és kollektív – munkajogi szempontból releváns jognyilatkozat megtételének a jogi lehetőségét magába foglalja. Kollektív szerződést (bármilyen – akár kötelmi, akár normatív – tartalommal) a munkáltatói minőséggel rendelkező jogalany köthet, munkáltatói minőség nélkül a kollektív szerződés intézménye értelmezhetetlen.

[44] A munkaügyi perben a cégbíróság 2020. június 18-án közzétett döntésének jogszerűségéről nem lehetett dönten, a bíróságok nem voltak jogosultak a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján a Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú változásbejegyzési végzés hatályon kívül helyezésére, azonban a rendelkezésekre álló bizonyítékok alapján vizsgálhatták azt, hogy 2020. augusztus 14-én a kollektív szerződés és annak függeléke felmondására Személy1 személyében jogszerűen került-e sor. Ennek megfelelően amennyiben a felperes kereseti kérelme Személy1 által 2020. augusztus 14-én tett jognyilatkozat érvénytelensége megállapítására is kiterjed, és a megállapítási kereset előterjesztésének feltételei fennállnak, úgy a jognyilatkozat érvényességét is vizsgálni szükséges.

[45] A eljárást segítő³ kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta eltérő jogi álláspontja miatt azt sem, hogy az Mt. 20. § (3) bekezdése második fordulata feltételei az adott esetben fennálltak-e, miszerint érvényes a jognyilatkozat, ha a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára.

[46] A másodfokú bíróság helytállóan hivatkozott arra, hogy a Ctv. 22. § (1) bekezdéséből a cégnyilvántartás közhitelességével, a benne szereplő adatok valóságtartalmával szemben ellenbizonyításnak van helye, azonban az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulatában foglaltakat érdemben szintén nem vizsgálta, indokolásában az e körben kifejtettek érdemben nem vizsgálhatók felül.

[47] A eljárást segítő³ megállapította, hogy az eljárt bíróságok nem folytatták le a szükséges bizonyítási eljárást az ügyben, kellő módon nem tárták fel a tényállást, sértve ezzel a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat, ezért a jogerős ítéletet az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a törvényszéket mint munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította a perfelvétel megismétlésével.

[48] A megismételt eljárás során a bíróságnak tisztáznia kell a felperes pontos kereseti követelését, annak tartalmát. Meg kell állapítani több kereseti kérelem esetén, hogy azok keresethalmazatban, vagy látszólagos keresethalmazatban állnak-e, s az egyes kereseti követelésekről önállóan tud-e döntení a bíróság, vagy azok egymástól függetlenül nem bírálhatók el. Valamennyi kereseti követelés vonatkozásában vizsgálni kell azt is, hogy a Pp. 172. § (3) bekezdésében rögzített feltételek fennállnak-e vagy sem. E körben a felperesnek kell nyilatkoztatót tenni arra, hogy a megállapítási kereset előterjesztésének feltételei fennállnak.

[49] Ezt követően a bíróságnak vizsgálnia kell azt is a kereseti kérelmek függvényében, hogy Személy¹ képviselői jogosultsága az alperes tekintetében 2020. augusztus 14-én fennállt-e, így tehetett-e érvényesen jognyilatkoztatót a munkáltató nevében. Amennyiben nem rendelkezett ilyen jogosultsággal, vizsgálni kell azt is, hogy az Mt. 20. § (3) bekezdése második fordulatában rögzített feltételek az adott esetben megvalósultak-e vagy sem.

[50] A megismételt eljárásban a felperes keresetében elsődlegesen azt kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes 2020. augusztus 14-én a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés¹ Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés és az 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés² elnevezésű kollektív szerződés felmondása érvénytelen, mivel azt álképviselő tette. Másodlagos kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés¹ Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés és az 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés² elnevezésű kollektív szerződés hatálya felperes és alperes között fennáll, tekintettel arra, hogy az alperes 2020. augusztus 14-én kelt felmondását tartalmazó nyilatkozata érvénytelen, mivel azt álképviselő tette. Emellett megbízási szerződés alapján számított ügyvédi munkadíjból álló perköltségre is igényt tartott. Előadta, hogy kereseti kérelmei valódi tárgyi keresethalmazatban állnak, álláspontja szerint az elsődleges kereseti kérelem megállapítása lényegében előkérdése a másodlagos kereseti kérelemnek.

[51] A felperes mindkét kereseti kérelmét az Mt. 285. § (1) bekezdésére és 20. § (3) bekezdésére alapította, másodlagos kereseti kérelme vonatkozásában az Mt. 29. § (4) bekezdésére is hivatkozott. Jogi érvelése szerint a eljárást segítő² Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú végzése jogszabályellenes, mert egyrészt a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdése nem vonatkozik a cégvezetőre, - a Ptk. 3:133. § alapján nem minősül vezető

tisztségviselőnek, hanem a vezető tisztségviselők munkáját segítő személy - ezen felül a veszélyhelyzeti jogszabályi rendelkezés egyébként is csak akkor lenne alkalmazható, ha a vezető tisztségviselő megbízatása a veszélyhelyzet ideje alatt szűnne meg. Személy1 cégvezetői megbízatása 2020. június 30-ig tartott, a veszélyhelyzet a 282/2020. (VI.17.) Korm. rendelet 1. § alapján 2020. június 18-án megszűnt, így a cégvezetőre a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdése ezen ok miatt sem vonatkozhat. A fentiek alapján Személy1 2020. június 30. után érvényesen nem tehetett jognyilatkozatot az alperes nevében, a felmondó nyilatkozatot 2020. augusztus 14-én képviseleti jog nélkül tette, ezért álképviselőnek minősül. A felmondásokat tartalmazó nyilatkozatok az Mt. 20. § (3) bekezdés alapján érvénytelenek, joghatás kiváltására alkalmatlanok, utólagos jóváhagyó nyilatkozat hiányában a KSz2 és a KSz1 Függeléke a felek között hatályban van.

[52] A felperes álláspontja szerint az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulata sem alkalmazható a perbeli esetben. Ezen jogszabályi rendelkezés alapvetően két esetet hivatott szabályozni, az egyik, amikor megvan a ténylegesen a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személyek részéről az egyező szándék a jognyilatkozat megtételére, azonban azt nem a ténylegesen munkáltatói jogkört gyakorlására jogosult személy tette meg. Ilyen relációban ez a rendelkezés a munkáltatót védi, hogy ha egy munkavállalóval közölt nyilatkozat alakilag érvénytelen, de a munkáltató tényleges szándéka is a nyilatkozat megtétele volt, a munkavállaló ne hivatkozhatson utólag arra, hogy alakilag nem megfelelő a nyilatkozat és nem konkrétan az erre jogosult személy tette. A perbeli esetben nem ez a helyzet állt elő, a volt cégvezető álképviselőként járt el és nem volt olyan, a jogszabályoknak megfelelő egyező szándék a munkáltató részéről, amely a kollektív szerződés felmondására irányult volna. A másik esetkör, amit az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulata szabályozni kíván az, amikor a munkavállaló felé a munkáltató részéről olyan személy tesz nyilatkozatot, amelyből a munkavállaló tekintetében előny származik és ezt alappal feltételezhette a munkavállaló, akkor a tényleges munkáltatói jogkör gyakorlója ne nyilatkozhatson arra utólag, hogy aki a munkáltató részéről a nyilatkozatot tette ténylegesen nem volt a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy.

[53] Az alperes Alapszabálya a munkáltatói jogkör gyakorlását nem egy meghatározott személyhez, hanem a cégvezetői tisztséghez köti. A felperes kellő gondosság mellett sem feltételezhette alappal az álképviselőként eljáró volt cégvezető jogosultságát, és amint tudomást szerzett Személy1 álképviselői minőségéről a munkaügyi pert megindította. Továbbra is fenntartotta, hogy az alapeljárásban az alperes nevében a meghatalmazott jogi képviselő – a Ügyvédi Iroda1 – nem tehetett jognyilatkozatot, mert általános meghatalmazást 2020. szeptember 29-én is csak a törvényes képviselő adhatott volna.

[54] Az alperes a megismételt eljárásban előterjesztett ellenkérelemben is a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy Személy1 cégvezető megbízatása a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (1), (2), (4) bekezdés előírásai alapján meghosszabbodott, a eljárást segítő2 Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú, 2020. június 18-án közzétett végzésében jogszerűen adott helyt az alperes változásbejegyzés iránti kérelmének.

[55] A 2024. február 27-én megtartott perfelvételi tárgyaláson az alperesi képviselő a perfelvételi nyilatkozatát módosította, nem tartotta fenn az arra vonatkozó jogi érvelését, hogy a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 5. és 6. § alapján Személy1 cégvezető megbízatása jogszabály alapján, vagy az igazgatóság két tagjának döntésével meghosszabbodott 2020.

június 30. után, és arra sem hivatkozott, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója az Mt. 20. § (3) bekezdés első fordulata alapján Személy1 2020. augusztus 14-én közölt felmondó nyilatkozatát utóbb jóváhagyta volna. Állította azonban, hogy a felmondás az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulat alapján érvényes, a KSz2 és a KSz1 Függeléke hatálytalan.

[56] Álláspontja szerint a felperes a kollektív szerződés felmondásának időpontjában – 2020. augusztus 14-én – elsődlegesen az alperes cégnyilvántartás szerinti cégadataiból következtethetett az eljáró cégvezető jogosultságára. A felperes 2020. augusztus 14-én és azt követően nem egyszerűen képviselőre jogosultnak tekinthette a cégvezetőt, hanem ténylegesen is annak tekintette, ezt támasztja alá 2020. augusztus 24-én kelt levele, majd a 2020. szeptember 3-án ismételt küldött levele a kollektív szerződés megújításával kapcsolatban. A két levélből egyértelműen megállapítható, hogy a felperes 2020. augusztus – szeptember hónapokban olyan személynek tekintette Személy1-t, aki a kollektív szerződés megújításával kapcsolatban megfelelő képviselői jogosultsággal rendelkezik.

[57] Az elsőfokú bíróság 5. számú ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kifejtette, hogy az Mt. 20. § (1) bekezdése szerint a munkáltató képviselőjében jognyilatkozat tételére a munkáltatói jogkör gyakorlója jogosult. A munkáltatói jogkör gyakorlója az a személy, aki a munkáltató nevében nyilatkozik, vagyis a kollektív szerződés Mt. 280. § (1) bekezdés szerinti felmondására is ő jogosult. Az alperesnél a 2020. április 1-jén hatályba lépett SZMSZ – ennek érvényességét a perben a felperes nem vitatta – 4.2.10. pontja is a cégvezető számára biztosított munkáltatói jogkört, vagyis ez alapján 2020. augusztus 14-én az alperesnél a kollektív szerződés felmondására a cégvezető volt jogosult.

[58] Ha nem a munkáltatói jogkör gyakorlójától származik a jognyilatkozat, akkor az érvénytelen az Mt. 20. § (3) bekezdés alapján, ugyanakkor az Mt. kiegészítő szabálya szerint a jognyilatkozat érvényessé tehető a jognyilatkozat megtételére jogosult személy (szerv, testület) jóváhagyásával is. Érvényesnek tekinthető a jognyilatkozat jóváhagyás hiányában is, ha a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró személy jogosultságára.

[59] Az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy 2020. augusztus 14-én Személy1 munkáltatói jogokat gyakorló törvényes képviselő volt-e az alperesnél és ha ez nem állapítható meg, az alperes a megismételt eljárásban módosított ellenkérelme alapján azt kellett eldönteni, hogy az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulata alapján a jognyilatkozat közlésekor fennálló körülményekből a felperes alappal következtethetett-e az alperes nevében eljáró személy jogosultságára, ez alapján a felmondás érvényesnek tekinthető-e.

[60] Az nem volt vitás a felek között, hogy Személy1 volt az alperes törvényes képviselője 2020. június 30-ig, eddig az időpontig kinevezett cégvezetőként. 2020. június 30-át követő időszakra vonatkozóan az alábbiak állapítható meg: az Alapszabály 12.2.5. pontja alapján a közgyűlés hatáskörébe tartozik a cégvezető kinevezése, azonban a felek egyező nyilatkozata szerint 2020. június 30-át követő időszakra a közgyűlés ilyen döntést nem hozott.

[61] A eljárást segítő2 Cg.Cégjegyzékszám1/516. számú, 2020. június 15-én kelt végzésével a kérelemnek helyt adott, Személy1 cégvezető megbízásának lejáratát 2020. szeptember 30-ra változtatta a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdése alapján.

A fenti anyagi jogszabályi rendelkezés szerint a közgyűlés döntése nélkül, törvény erejénél fogva a megbízatás akkor hosszabbodik meg (legfeljebb 90 napig), ha ez vezető tisztségviselő vagy testületi tag, valamint állandó könyvvizsgáló megbízatását érinti és a további konjunktív feltétel fennáll, mely szerint a megbízatás egyébként a veszélyhelyzet ideje alatt szűnne meg.

[62] Személy1 cégvezetői tisztsége nem a veszélyhelyzet alatt, - a veszélyhelyzet a 282/2020. (VI.17.) Korm. rendelet 1. § szerint 2020. június 18-án szűnt meg - hanem azt követően 2020. június 30-án szűnt meg, a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdés szerinti konjunktív feltételek egyike sem áll fenn vonatkozásában, erre tekintettel a jogszabály erejénél fogva cégvezetői megbízatása nem maradhatott fenn 2020. június 30-át követően. A közhiteles nyilvántartás szerint 2020. augusztus 14-én alperes képviselője Személy1 volt.

[63] A cégnyilvántartás deklaratív jellegű, ebből következik, hogy a bejegyzett cégadatot nem a cégbíróági bejegyzés, hanem a megfelelő cégiratok vagy anyagi jogszabály keletkezteti, függetlenül attól is, hogy a bejegyzés iránti kérelem benyújtásra került-e a cégbíróasághoz. A közhitelesség más megközelítésben a céggel szemben védi azt a személyt, aki a bejegyzés alapjául szolgáló okiratokat nem ismeri és aki a cégjegyzék adataiban bízva jár el és hoz döntéseket. A Ctv. 22. § (1) bekezdéséből következően a cégnyilvántartás közhitelességével, a benne szereplő adatok valóságával szemben ellenbizonyításnak van helye, ezért a felperes a Ctv. 22. § (1) bekezdése alapján jogszerűen hivatkozhatott az alperes KSz2 és KSZ Függlékét felmondó nyilatkozata érvénytelenségének, a KSz2 és KSz1 Függléke hatályosságának alátámasztásaként Személy1 képviseleti joga megszűnésére.

[64] A felperes erre irányuló bizonyítása sikeres volt, mert a vitatott cégbíróági bejegyzésnek nem volt alperesi közgyűlési döntési alapja és a cégvezetői megbízatás a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 6. § (4) bekezdés alapján a jogszabály erejénél fogva sem maradt fenn. A cégvezetői megbízatás meghosszabbodása a 102/2020. (IV.10.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdés szerinti igazgatósági határozattal sem történhetett meg jogszerűen, mert ennek szintén hiányoznak az anyagi jogszabályban előírt konjunktív feltételei.

[65] A fentiek alapján megállapítható, hogy Személy1 cégvezetői tisztségének fennmaradását sem cégiratok (közgyűlési vagy igazgatósági döntés), sem anyagi jogszabály nem támasztja alá, ezért Személy1 nem volt jogosult az alperes nevében a 2020. augusztus 14-én kelt nyilatkozatával a KSz2 és a KSz1 Függléke felmondására, a felmondó nyilatkozatát álképviselőként tette.

[66] Az Mt. 20. § (3) bekezdése szerint az álképviselő eljárása főszabály szerint érvénytelen, azonban erre történő hivatkozás alapján vizsgálni kell, hogy a nyilatkozat jóváhagyása megtörtént-e, illetve, hogy a másik fél a körülményekből alappal következtethetett-e az eljáró személy jogosultságára. A megismételt eljárásban az alperes kifejezett bírói felhívást követően úgy nyilatkozott, hogy már nem hivatkozik arra, hogy a munkáltatói jogkört gyakorlója utóbb jóváhagyta Személy1 2020. augusztus 14-én közölt felmondó nyilatkozatát, erre tekintettel a jóváhagyás megtörténtére vonatkozó bizonyítási eljárás lefolytatása tényállítás hiányában szükségtelen.

[67] Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogalkotó

az Mt.-t preambulummal nem látta el, és a jogalkotó indokolás sem értelmezi a 20. § (3) bekezdés második fordulátát. A jogszabályi rendelkezés teleologikus értelmezését azonban a felperes helyesen végezte el, – ezzel az alperes is egyetértett – mert a rendelkezés célja az alakilag érvénytelen munkáltatói jognyilatkozat érvényessé nyilvánítása, ha a munkáltatói jognyilatkozat álképviselő útján került közlésre. Az Mt. 20. § (3) bekezdése azonban nemcsak kifejezetten a munkavállalót védő rendelkezés, arra kizáró szabályozás hiányában a munkáltató is hivatkozhat érdekei védelme esetén. A jogszabályt objektíven kell értelmezni, az értelmezés független a jognyilatkozat felekre gyakorolt hatásától. A munkáltatói jognyilatkozat érvényességét a jognyilatkozat közlésekor fennálló körülmények vizsgálata alapján kell elbírálni, ez a vizsgálat annyiban objektív, hogy független a jognyilatkozat tartalmától is, attól, hogy ez a munkavállalóra (felperesre) vonatkozóan jogot vagy kötelezettséget keletkeztet, jogi helyzetét milyen tartalommal változtatja meg.

[68] Az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulátára az alperes hivatkozott, az alperes érdeke volt annak bizonyítása, hogy 2020. augusztus 14-én fennálló körülményekből a felperes alappal következtethetett az eljáró személy jogosultságára. Tekintettel arra, hogy az alperes a bizonyítást felajánlotta, a Pp. 237. § szerinti anyagi pervezetés szükségtelen volt.

[69] A felperes sem vitatta, hogy a munkáltatói jogkört 2020. június 30-ig biztosan Személy1 gyakorolta, ezt az adatot a cégnyilvántartás is tartalmazta. A cégbíróság ezen bejegyzését a bíróság a képviseleti jogosultságra vonatkozó körülményeknek tekintette. Emellett ilyen körülmény a 2020. augusztus 14-én fennálló tényleges helyzet, amely szerint – a felperes nyilatkozata alapján - a munkavállalók és a felperes vonatkozásában is munkáltatói jogkört gyakorlóként Személy1 lépett fel, őt a felperes és a munkavállalók is a munkáltató nevében eljárni jogosult személynek tekintették. A felperes rálátott az alperes részvényeseként a közgyűlési és igazgatósági döntésekre, azonban elmulasztotta a tőle elvárható gondosságot, nem győződött meg arról, hogy van-e jogszabálynak megfelelő alperesi döntés a cégvezető személyéről 2020. július 30-a utáni időszakra. A felperes 2020. szeptember 3-ig cégvezetőként levelezett Személy1-jel, tőle várta a kollektív szerződéssel kapcsolatos munkáltatói jognyilatkozatokat.

[70] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a felperes 2020. szeptember 3-ig biztosan a munkáltatói jogkör gyakorlónak tekintette Személy1-t a cégnyilvántartás adatai és a tényleges jogkör gyakorlás alapján. A per eldöntése szempontjából irreleváns a felperes 2020. szeptember 3-a utáni, a joggyakorló személyre vonatkozó tudattartalma, mert az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulátát a jognyilatkozat közlésének időpontjában fennálló körülmények alapján kell megítélni. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint fennállt a munkáltató tényleges szándéka 2020. augusztus 14-én a kollektív szerződés felmondására, amit alátámaszt az, hogy a törvényes képviselő felszámoló a perben a felperesi kereset elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy Személy1 jognyilatkozata érvényes. Az elsőfokú bíróság megállapította az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulatára, hogy Személy1 2020. augusztus 14-én közölt felmondása érvényes, erre tekintettel a felperes elsődleges és másodlagos kereseti kérelmét egyaránt elutasította.

[71] A pereszes felperes a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperes perköltségének megtérítésére köteles. Az eljárás során 20.000 forint elsőfokú, 96.000 forint másodfokú, és 70.000 forint felülvizsgálati illeték is felmerült, amelyet a bíróság a költségjegyzékbe jegyzett fel. A felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés d) pont

alapján személyes illetékmentességet élvezne, azonban az Itv. 5. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozatot a (3) bekezdés szerinti időpontban elmulasztotta megtenni, ezért illetékmentessége nem állapítható meg.

[72] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes törvényes határidőn belül fellebbezést terjesztett elő, kérte az elsőfokú ítéletet megváltoztatását, elsődlegesen annak megállapítását, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés¹ Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés felmondása és a 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés² elnevezésű kollektív szerződés felmondása érvénytelen, mivel azt álképviselő tette; másodlagosan, annak megállapítását, hogy a 2011. október 21-én kötött Kollektív Szerződés¹ Kollektív Szerződés Függeléke elnevezésű kollektív szerződés és az 1993. július 16-án kötött Kollektív Szerződés² elnevezésű kollektív szerződés hatálya felperes és alperes között fennáll, tekintettel arra, hogy az alperes 2020. augusztus 14. napján kelt felmondását tartalmazó nyilatkozata érvénytelen, mivel azt álképviselő tette. Kérte az alperest a perköltésekben marasztalni a csatolt megbízási szerződés alapján és kérte a fellebbezést tárgyaláson elbírálni.

[73] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, az elsőfokon eljáró bíróság egyrészt iratellenesen állapította meg a tényállást, másrészt a jogszabályokat tévesen alkalmazta, harmadrészt ezekből okszerűtlenül és nem a megfelelő a következtetést levonva hozta meg a fellebbezéssel támadott ítéletét.

[74] Az elsőfokú bíróság a saját indoklásában kifejtett megállapításokkal kerül ellentétbe, amikor az általános meghatalmazásra vonatkozó indítványt figyelmen kívül hagyta. A tényállás körében az elsőfokú bíróság állapította meg, hogy 2020. szeptember 29-én, amikor az általános meghatalmazás kelt Személy¹ nem volt cégvezető, így általános meghatalmazást sem adhatott a Ügyvédi Iroda¹ részére. A bíróságnak az indoklására tekintettel kötelezettsége is lett volna vizsgálni, és ha azt állapítja meg előkérdésként, hogy a cégvezető jogosultsága már nem állt fent, amikor a meghatalmazást adta, akkor ellenkező bizonyítás alapján azt is meg kellett volna állapítania, hogy a Ügyvédi Iroda¹ képviseleti joga a perben nem állt fenn és valamennyi perben tett nyilatkozatát hatálytalannak kellett volna tekinteni és ennek megfelelő határozatot hozni az ügy érdekében.

[75] Okszerűtlen és iratellenes az elsőfokú bíróság indoklása (13. oldal [71] bekezdés), amikor az alperes korábbi 2020. április 1-el hatályba lépett SZMSZ-ére hivatkozik. A bíróság által felhívott SZMSZ 4.2.10. pontja egyértelműen a cégvezetői minőséghez köti a munkáltatói jogkör gyakorlóját, nem munkakörhöz, egyéb pozícióhoz, vagy adott személyhez. Az SZMSZ-el kapcsolatosan egyebekben az alapeljárásban a 2021. június 21. napján kelt előkészítő iratunkban részletes nyilatkozatot tettünk. Kiemeltük, hogy egyrészt az SZMSZ az alapszabályhoz képest alárendelt szabály, amely az alapszabállyal nem lehet ellentétes. Másrészt az SZMSZ sem tartalmaz olyan rendelkezést, amely alapján egy nem cégvezető személy munkáltatói jogkör gyakorlójaként járhatna el.

[76] Az alperesi cégnél a cégvezető hiánya a perrel érintett időszakban nem jelentette azt, hogy ne lett volna munkáltatói jogkör gyakorlója. A perrel érintett alapszabály 13.4. pont d/ alpontja egyértelműen szabályozza, hogy minden ilyen esetben az igazgatóság a munkáltatói

jogkör gyakorlója. A perben megállapítást nyert, hogy a felmondás időpontjában voltak igazgatósági tagok, akik így a munkáltatói jogkör gyakorlói voltak.

[77] A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a jogszabályt és az Mt. 20 §. (3) bekezdésének második mondatából téves jogi következtetést vont le a megállapított tényállás alapján. Az Alaptörvény 28. cikkére való hivatkozás azonban nem okszerű és hiányos. Hivatkozik az Mt. 1. §-ra, és kiemeli, hogy a perben rögzített tényállás szerint a munkáltatói jogkör gyakorlójának személyét nem a munkáltató által meghatározott munkakör, pozíció, vagy adott személy határozta meg, hanem az jogszabályhoz, jelen esetben a Cégtörvény és a Ptk. szerinti cégvezetői minőséghez kötődött.

[78] Az Mt. 20 §. (3) bekezdés második monda nem írhatja felül egy jogszabály által meghatározott cégvezetői minőséget, hiszen azt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy nem volt cégvezető a felmondást tevő személy, tehát érvényes nyilatkozatot semmilyen módon nem tehetett, azt legfeljebb az Mt. 20 §. (3) bekezdés első fordulata alapján a tényleges munkáltatói jogkör gyakorlója hagyhatta volna jóvá, akár utólag is, de ezt felhívásra sem tette meg. Az körülmény, hogy még a megismételt elsőfokú eljárásban felhívásra sem nyilatkozott úgy az alperes törvényes képviselője, hogy a nyilatkozatot jóváhagyná, egyértelműen bizonyítja, hogy nem is tekinti érvényesnek, hiszen a megállapított tényállás alapján nem érvényes.

[79] A felperes álláspontja változatban abban körben, hogy az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulata jelen esetben nem alkalmazható. Ennek a jogszabályai rendelkezésnek nem az a célja, hogy egy képviseleti jogosultság nélkül eljáró személy jognyilatkozatát utólagosan érvényessé tegye abban az esetben, ha azt egyébként a másik fél, akit ebből kifolyólag érdeksérelem ér, azt feltételezi, hogy aki a nyilatkozatot tette, annak a jogszabályban és a munkáltató szabályzatában rögzített megfelelő képviseleti jogosultsága erre megvolt. Ezen rendelkezés alapvetően azt a két esetet hivatott szabályozni és a munkajogi jogviszonyokban a visszaéléseket elkerülni, amikor egyrészt, megvan a munkáltató részéről ténylegesen a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személyek részéről az egyező szándék a nyilatkozat megtételére, azonban azt nem a ténylegesen munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy tette meg. A jelen perben említett tényállás esetén viszont nem ez a helyzet. A volt cégvezető az ítélet indoklása szerint is álképviselőként járt el, és nincs olyan jogszabályoknak megfelelő szándék az alperesi munkáltató részéről, amely ezzel a nyilatkozattal (felmondással) egyező lenne.

[80] A másik esetkör amit az Mt. 20. § (3) bekezdés második fordulata szabályozni kíván az, hogy amikor a munkavállaló felé a munkáltató részéről olyan személy tesz nyilatkozatot, amelyből a munkavállaló tekintetében előny származik és ezt alappal feltételezhette a munkavállaló, akkor a tényleges munkáltatói jogkör gyakorlója ne hivatkozhatson arra utólag, hogy aki a munkáltató részéről a nyilatkozat tette a munkavállaló felé ténylegesen nem volt munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személy.

[81] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy a munkajogi jogviszonyokban a felek kapcsolata nem mellérendelt, mint egy polgári jogviszonyban, hiszen a munkáltató fölérendeltségi viszonyban van, gazdasági erőfölényben és a munkavállaló gazdasági kiszolgáltatottsága jóval nagyobb, mivel mindennapi megélhetése függ a

munkaviszony fenntartásától és annak feltételeitől. Az Mt. 20 §. (4) bekezdése: A munkáltató akkor hivatkozhat arra, hogy képviselője jogkörét túllépve járt el, ha a munkavállaló a körülményekből nem következtethetett alappal az eljáró jogosultságára. Ez a rendelkezés a felperesi érvelést igazolja.

[82] Ésszerűtlen az elsőfokú bíróság indoklása abban a körben, hogy az alperes törvényes képviselője külön felhívásra sem nyilatkozott úgy, hogy az álképviselő nyilatkozatát jóváhagyná, a bíróság kizárólag abból az okból, hogy az alperes fenntartotta az ellenkérelmét és a kereset elutasítását kérte arra következtetett, hogy ez volt a munkáltató tényleges szándéka. Ezen okfejtés egyrészt a periratokkal, a peres felek korábbi nyilatkozataival is ellentétes, másrészt ésszerűtlen. Az alperesi cég köztudottan felszámolás alatt áll, így a törvényes képviselőként és így munkáltatói jogkör gyakorlójaként is a felszámoló jár el. A felszámoló nyilvánvalóan nem fog felelősséget vállalni egy korábbi nyilatkozatért, és a folyamatban lévő per átvételét követően a korábbi nyilatkozatot sem ismerhette el, de a felperes keresetét sem, ebből azonban semmilyen módon nem következik, hogy érvényesnek tekintené a nyilatkozatot, hiszen akkor a bíróság felhívására azt jóváhagyta volna. Az alapeljárásban az alperes által sem volt vitatott az a körülmény, hogy a többségi tulajdonos részvényes tekintetében vitás a tulajdonosi helyzet így az is, hogy a közgyűlésen ki jogosult eljárni. Tehát az nem vitatott körülmény volt, hogy az alperesi cég többségi részvényesének tényleges akarata kérdéses és vitás volt.

[83] A saját indoklásával került ellentétbe az elsőfokú bíróság, hiszen megállapította, hogy érvénytelen a jognyilatkozat amiatt, mert álképviselő tette, akkor nem hivatkozhat arra, hogy ennek ellenére egy kisegítő szabály alapján mégis érvényesnek tekintette azt az alperes jelenlegi törvényes képviselője, hiszen akkor a nyilatkozatot felhívásra jóváhagyta volna, melyet nem tett meg. Nem vonható le az a következtetés, hogy a munkáltató esetében a munkáltatói jogkör gyakorlója részéről megvolt a szándék akár most, akár a jognyilatkozat közlésekor, hiszen egyrészt az alperes törvényes képviselője azt bármikor jóváhagyhatta volna a mai napig is, de nem tette meg. A peres iratok és a köztudomású tények alapján megállapítható, hogy a nyilatkozatot közlésekor az alperesi cég többségi részvényesében két tulajdonosi kör (orosz és ukrán) között állt fenn vita, és ez nyilvánvalóan az igazgatóságban is fennállt, hiszen annak személyei egy részét az orosz, másik részét az ukrán fél delegálta.

[84] Változatlanul hivatkozik a eljárást segítő3 Mfv.10242/2019/7. számú precedensképes határozatára, mely az Mt. 20 §. (3) bekezdése alapján az alábbi megállapítást tartalmazza: [37] Mindezen körülményekből következően a felperes a munkaköre alapján tőle elvárható gondosság tanúsítása mellett alappal nem következtethetett az eljáró személyek munkáltatói jogosultságára, így az Mt. 20.§ (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállását nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság tehát a bizonyítási érdek körében is téves következtetésre jutott, hiszen annak bizonyítása egyébként az alperest terhelte volna, hogy a felperes alappal következtethetett az eljáró jogosultságára, ehhez képest indoklásában azt fejté ki, hogy a felperes nem tudott ellentétes bizonyítékot csatolni vagy ellentétes bírói gyakorlatra hivatkozni. Ez nem a felperes kötelezettsége volt a perben, mivel erre az alperes hivatkozott.

[85] A fent hivatkozott eljárást segítő3 Mfv.10242/2019/7. számú precedensképes határozata elvi szinten mondta ki, hogy a munkakörök függvényében kell vizsgálni az elvárható gondosságot. E körben az alap eljárás másodfokú eljárásában a eljárást segítő4 ítéletének indoklásában állást foglalt, mellyel a felperes egyetértett. Ahogy a felperes

megvizsgálta az iratokat és ez alapján jogos kétsége merült fel a nyilatkozat érvényességéről, jogi képviselő segítségét kérte, állásfoglalást kért kétsége megerősítésére, és amikor ezt megkapta peres eljárást kezdeményezett. Fentiekben felül kiemeli, hogy a kollektív szerződés jogszerűtlen felmondása az alperesi cégnél közvetlenül körülbelül 4000 munkavállalót és családjukat, illetve több ezer nyugdíjast érint hátrányosan.

[86] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Az alperes álláspontja szerint a felperes fellebbezése megalapozatlan, az elsőfokú bíróság a eljárást segítő3 Mfv.VIII.10.130/2022/9. számú végzése alapján a megismételt eljárásában a jogvita kereteit a Pp. szabályaival összhangban, a felek perfelvételi nyilatkozatainak megfelelően határozta meg, a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékoknak megfelelően állapította meg, és abból a vonatkozó jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló jogi következtetésre jutott. Az elsőfokú bíróság az ítéletét az anyagi és eljárási szabályok sérelme nélkül hozta meg, az érdemben helytálló, az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezésben indítványozott megváltoztatására nincs mód.

[87] Megalapozatlan a felperesnek a korábbi alperesi jogi képviselő általános meghatalmazásával, képviseleti jogával kapcsolatos álláspontja. Az alperes képviseletében eljáró korábbi jogi képviselő, a Ügyvédi Iroda1 képviseleti joga az ellenkérelem benyújtására és ezt követő perbeli nyilatkozatok megtételére is kiterjedt. Az alperes felszámolási eljárásának kezdetét követően a felszámoló által meghatalmazott jogi képviselő a megismételt eljárásban nyilatkozott arról, hogy a korábbi alperesi hivatkozások közül melyeket tart fenn és melyeket nem.

[88] Az alperes szerint az elsőfokú bíróság az Mt. 20. § (3) bekezdésének második mondatát helyesen értelmezte, annak alapján megfelelő jogi következtetésre jutott. Az alperes az elsőfokú ítélet indokolásával egyetért, az ott előadottakat megismételni nem kívánja. Megalapozatlan a munkáltatói jogkör cégvezetői minőséghez való kapcsolódására vonatkozó felperesi okfejtés is, mivel az Mt. 20. § (3) bekezdésének második mondata éppen azt az esetet szabályozza, amikor a munkáltatói jogkört arra nem jogosult személy gyakorolta, de a munkavállaló a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára. A 2020. augusztus 14-én megtett alperesi nyilatkozat éppen az Mt. 20. § (3) bekezdésének második mondata alapján érvényes, annak alperesi törvényes képviselő általi jóváhagyása nem szükséges.

[89] Szintén megalapozatlan felperesnek a bizonyítási érdekekkel kapcsolatban előadott érvelése is. Az elsőfokú bíróság a felperes tudattartalma vonatkozásában részletes bizonyítást folytatott le, amelynek képviselői a nyilatkozat időpontjában és azt követően is Személylt tekintették a munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult személynek.

[90] A fellebbezés megalapozott.

[91] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alkalmazásával tárgyalás megtartásával bírálta el. Megállapította, hogy a Pp. 379. § és 380. §-ban írt feltételek nem állnak fenn, a felperes fellebbezését annak korlátai között, a Pp. 370. §, 372. § és 369. § (1) és (3) bekezdés szem előtt tartásával bírálta el. A másodfokú bíróság a bizonyítékok

értékelésével nem értett egyet és az Mt. 20. § (3) bekezdésének első és második fordulatainak értelmezése tekintetében sem osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját.

[92] A másodfokú bíróság a fellebbezés alapján elsődlegesen vizsgálta az alperes korábbi jogi képviselőjének eljárását, és utalni kíván arra, hogy a eljárást segítő az Mfv. VIII.10.130/2022/9. számú végzésének [41] bekezdésében megállapította, hogy a Ügyvédi Iroda a felülvizsgálati kérelem benyújtása során jogszerűen képviselte az alperest. A megismételt eljárásban az alperes jogi képviselője nyilatkozatott tett, hogy a korábbi alperesi perbeli nyilatkozatokat fenntartja vagy sem. A Pp. 70. § szerinti képviseleti jog vizsgálatát nem sértette meg az elsőfokú bíróság.

[93] A Pp. 237. § (4) bekezdés alapján a másodfokú bíróság az alperes törvényes képviselőjét, a munkáltatói jogkör gyakorlóját az Mt. 20. § (3) bekezdés első fordulata szerinti nyilatkozat tételre hívta fel Személy1 2020. augusztus 14-én tett felmondó nyilatkozatára vonatkozóan. A fellebbezési eljárásban a 6. sorszám alatti alperesi törvényes képviselő nyilatkozata az elsőfokú eljárásban tett alperesi jogi képviselő nyilatkozatával nem állt ellentétben.

[94] A másodfokú bíróság a fentiekre figyelemmel megállapította, hogy az alperes által sem volt vitatott, hogy 2020. augusztus 14-én Személy1 nem volt jogosult a munkáltatói jogokat gyakorolni. Személy1-nek az alperes nevében tett felmondó jognyilatkozatát érvénytelennek kell tekinteni az Mt. 20. § (3) első fordulata értelmében, mivel az alperesi munkáltatói jogkör gyakorlására jogosult törvényes képviselő a bíróság felhívására sem hagyta azt jóvá. Az Mt. 20. § (3) bekezdés első fordulata kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlójának biztosít lehetőséget határidő megkötése nélkül, hogy egy arra nem jogosult személy nyilatkozatát utólag jóváhagyja. A perbeli esetben az alperes törvényes képviselője a jogszabály által biztosított utólagos jóváhagyás lehetőségével élhetett volna, hogy az érvénytelen felmondó nyilatkozat a kívánt joghatás elérésére alkalmas legyen. Az alperes a jogszabály által biztosított lehetőségével nem élt, nem hagyta jóvá az érvénytelen jognyilatkozatot.

[95] A másodfokú bíróság jogértelmezése szerint az Mt. 20. § (3) bekezdésének második fordulata a munkavállaló számára biztosít lehetőséget, hogy egy érvénytelen munkáltatói jognyilatkozat joghatás kiváltására alkalmassá váljon. A perbeli esetben a felperes azt kívánta igazolni, hogy a körülményekből nem következettett alappal a nyilatkozatot tevő jogosultságára, a jognyilatkozat megtámadásával vitássá tette azt. A felmondó nyilatkozat megtételének idején, 2020. augusztus 14-én az alperesi szervezetben vitatott volt, hogy ki volt jogosult az alperes nevében eljárni, a munkáltatói jogokat gyakorolni. Ezt igazolja, hogy az alperes felszámolását követően az alperes törvényes képviselője a 6. sorszámú nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy az alperes korábbi menedzsmentje, vezető állású munkavállalói részéről ellenőrizhető, hiteles tájékoztatást, felvilágosítást nem kapott a 2020. augusztus 14-ei felmondó nyilatkozat megtételének konkrét okaival, körülményeivel kapcsolatosan.

[96] A másodfokú bíróság megállapította, hogy nem áll fenn az Mt. 20. § (3) bekezdésében foglalt azon feltétel, amely szerint a felperes a körülményekből alappal következtethetett az eljáró jogosultságára. A felperes, mint szakszervezet tudomással

rendelkezhetett – gondos eljárás mellett - az Alapszabály tartalmáról, tudomással kellett (volna) rendelkeznie arról, hogy közgyűlés összehívására 2020. június 30-át közvetlenül megelőzően, és azt követően sem került sor. Tudomással rendelkezhetett (volna) arról – a nyilvános cégnyilvántartásból -, hogy Személy1 cégvezető megbízatásának 2020. szeptember 30-ig történő meghosszabbítását sem cégiratok, sem jogszabály nem támasztja alá. A felperes ezen rendelkezésre álló információkból alappal nem következtethetett Személy1 eljárási jogosultságára, a korábbi cégvezető esetleges tényleges – jogszerű felhatalmazás nélküli – eljárása, mint tény az alappal való következtetés levonására nem alkalmas. A fentiekben részletezett körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság a felperes nyilatkozatát fogadta el, miszerint csak később szerzett tudomást Személy1 álképviselői minőségéről, a felmondó nyilatkozat érvényességét vitatta, amelyből az következik, hogy a felperes nem következtethetett alappal az eljáró jogosultságára.

[97] A másodfokú bíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alperes 2020. augusztus 14-én kelt felmondása érvénytelen, mivel az alperes az Mt. 20. § (3) bekezdés első fordulata szerint nem élt az utólagos jóváhagyás lehetőségével, a második fordulat szerint a felperes igazolta, hogy a nyilatkozatot álképviselő tette, és a körülményekből nem következtethetett alappal az eljáró jogosultságára. Az Mt. 29. § (4) bekezdése szerint az egyoldalú jognyilatkozat érvénytelensége esetén e jognyilatkozatból jogok és kötelezettségek nem származnak.

[98] A másodfokú bíróság a részletesen kifejtett anyagi jogértelmezésére tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés második fordulatára utalva megváltoztatta, a felperes elsődleges kereseti kérelmét megalapozottnak találta.

[99] A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a fellebbezési eljárásban pervesztes alperest a felperes jogi képviselétével összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíjának megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjának és (5) és (6) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú – és másodfokú eljárásra együttesen 2.263.066 forintban állapította meg.

[100] A másodfokú eljárással összefüggésben az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján 20.000 forint feljegyzett elsőfokú, 96.000 forint feljegyzett fellebbezési és 70.000 forint feljegyzett felülvizsgálati illeték merült fel, amelynek megfizetésére a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése szerint a pervesztes alperest kötelezte.

[101] Az ítélet ellen a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontja szerint nincs helye fellebbezésnek.

Győr, 2024. október 8.

Dr.Bartus Erika s.k.

Dr.Mózsa Gábor s.k.
a tanács elnöke

Dr.Molnár Andrea s.k.
előadó bíró

bíró